

Sygn. akt II K 144/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant: Joanna Szajkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 maja 2014 r.

s p r a w y : Ł. P.

syna W. i I. z d. P.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 listopada 2013 r. w J. województwo (...) prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) nie stosując się tym samym do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 702/13 z dnia 02.08.2013 r. posiadając zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat od dnia 10.08.2013 r. do dnia 10.08.2016r.

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego **Ł. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 244 k.k. i za to za podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości oskarżonego **Ł. P.** od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 144/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. P. mieszka w J. przy ul. (...). Był on uprzednio trzykrotnie karany sądownie za przestępstwa. W dniu 27 listopada 2013r. Ł. P. obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 702/13 orzeczony na trzy lata – od dnia 10 sierpnia 2013r. Ł. P. wiedział, że ma orzeczony taki środek karny.

dowód:

wyjaśnienia Ł. P. k. 6-7,

dane o karalności oskarżonego k. 12-13;

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 702/13 k. 15;

W dniu 27 listopada 2013r., około godziny 10.00 Ł. P. kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rej. (...) poruszając się ulicą (...) w J., nie stosując się tym samym do zakazu wymierzonego mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 702/13.

dowód:

wyjaśnienia Ł. P. k. 6-7;

Oskarżony Ł. P. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że kierował samochodem swojego brata by go przestawić na inną ulicę. Dodał, że wiedział, że ma orzeczony zakaz kierowania samochodami nałożony na niego przez Sąd.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego, Sąd uznał je za wiarygodne. Oskarżony spontanicznie wyjaśnił, że kierował samochodem swojego brata jadąc ulicą (...) w J. – a zatem poruszając się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wiedząc, że ma „aktywny zakaz prowadzenia pojazdów do sierpnia 2016r.” (k.7). Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważania wiarygodności tych wyjaśnień, gdyż oskarżony nie miał powodu aby wskazywać obciążające go okoliczności, gdyby nie miały one miejsca w rzeczywistości.

Także wszystkim dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę. Dokumenty te zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, we właściwej formie, zaś odpisy wyroków sądowych zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez uprawnionych pracowników Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

W świetle powyższych dowodów Sąd uznał, że oskarżony Ł. P. swoim zachowaniem z dnia 27 listopada 2013r. w J. polegającym na tym, że jadąc ulicą (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do wymierzonego mu w wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 sierpnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 702/13 środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat – od dnia 10 sierpnia 2013r. wyczerpał znamiona czynu z art. 244 k.k.

Niewątpliwie prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej - ulicy (...) w J. – stanowi poruszanie się nim w ruchu lądowym. Oskarżony działał umyślnie. Wiedział, że obowiązywał go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, co sam przyznał podczas przesłuchania. Pomimo tego, wiedząc, iż orzeczono wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 sierpnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 702/13 środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym kierował wbrew takiemu zakazowi samochodem po drodze publicznej czym wyczerpał znamiona czynu z art. 244 k.k.

Oskarżony jest osobą pełnoletnią, działającą w normalnej sytuacji motywacyjnej. Można mu zatem przypisać winę.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego występku jest znaczny. Z jednej strony za surowszym potraktowaniem zachowania oskarżonego przemawia fakt, że kierował on samochodem w porze dziennej (a zatem gdy natężenie ruchu jest większe) poruszając się główną ulicą (...) (co także potęgowało natężeniu ruchu) zaś z drugiej strony za łagodniejszym potraktowaniem zachowania oskarżonego przemawiał fakt, iż prowadził samochód po drodze publicznej pokonując krótki dystans (chcąc dojechać do ulicy (...) w J.)

Sąd jako okoliczność łagodzącą wpływającą na wymiar kary oskarżonego uznał jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oczywiście było przy tym, iż okoliczność ta nie miała bardzo istotnego znaczenia w sprawie, gdyż oskarżony został zatrzymany do kontroli – jako kierowca samochodu – przez funkcjonariuszy Policji. Przyznanie się oskarżonego do dokonania zarzucanego mu czynu nie wpływało zatem na możliwość dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie mniej postawa oskarżonego, przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu okazywała, iż zrozumiał on niewłaściwość swojego postępowania. Jako szczególną okoliczność obciążającą Sąd uznał jego uprzednią karalność.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo z art. 244 k.k. kara 4 miesięcy pozbawienia wolności (a zatem w dolnych granicach jej ustawowego zagrożenia) jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara ta powinna spełniać swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, uzmysławiając oskarżonemu nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem a przez to wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. Zdaniem Sądu, orzeczona wobec niego kara powinna również spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że popełnienie przestępstwa musi pociągnąć za sobą odpowiedzialność karnoprawną.

Sąd uznał, że dla osiągnięcia zakładanych celów kary konieczna jest izolacja oskarżanego od społeczeństwa. W ocenie Sądu nie istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna pozwalająca stosownie do art. 69 § 1 k.k. zawiesić wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Oskarżony był bowiem uprzednio trzykrotnie karany sędownie za przestępstwa zaś przypisanego mu czynu dopuścił się w okresie próby wyznaczonej mu wyrokiem Sądu z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 702/13 - niepełna 4 miesiące po uprawomocnieniu się tegoż orzeczenia. Okazał się on zatem sprawcą niepoprawnym. Z tych też względów nie istniały wobec niego przesłanki umożliwiające warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary o jakich stanowi art. 69 § 1 k.k.

Oskarżony ma niewielkie dochody z pracy – wynoszące 800 złotych miesięcznie . Mając zatem na uwadze sytuację majątkową oskarżonego należało na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnić go od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w tym opłaty. Uiszczenie tychże kosztów, w ocenie Sądu byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.